

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Bc. Petrou Kořínkovou v právní věci

žalobkyně: [redacted], narozený dne [redacted],
bytem [redacted],
doručovací adresa: [redacted]

proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted],

o zajištění úhrady výživy a některých nákladů neprovdané matky,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** platit žalobkyni výživné ve výši 3 600 Kč měsíčně od 1. 1. 2022 do 4. 9. 2023 splatné vždy k 20. dni příslušného měsíce.
- II. Žaloba **se** co do nároku na výživné ve výši 4 000 Kč měsíčně za období od 5. 9. 2023 do 1. 1. 2024 a na výživné ve výši 400 Kč měsíčně od 1. 1. 2022 do 4. 9. 2023 splatné vždy k 20. dni příslušného měsíce **zamítá**.
- III. Dlužné výživné ve výši 21 600 Kč za období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022 **se** žalovanému **ukládá** zaplatit žalobkyni v pravidelných splátkách po 3 600 Kč měsíčně spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalovaný **je povinen** zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek ve výši 960 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u nadepsaného soudu dne 7. 2. 2022 domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost přispívat žalobkyni na výživu neprovdané matky po dobu 2 let od 1. 1. 2022 částkou ve výši 4 000 Kč měsíčně splatnou vždy k 20. dni v měsíci. Svůj nárok odůvodnila tím, že se dne [REDACTED] žalobkyni narodila dcera [REDACTED], otcovství žalovaného k nezletilé bylo určeno souhlasným prohlášením rodičů. Dne 21. 12. 2021 byla žalobkyně vykázána z bytu žalovaného, od té doby společně žalobkyně a žalovaný nežijí. Žalobkyně je svobodná a ode dne 2. 2. 2022 pobírá rodičovský příspěvek ve výši 8 333 Kč měsíčně po dobu 36 měsíců. Ode dne 1. 2. 2022 má s dcerou pronajatý byt v [REDACTED], když výše úhrady za nájem a služby činí částku ve výši 9 500 Kč měsíčně. K poměrům žalovaného žalobkyně uvedla, že žalovaný je svobodný a dle informací žalobkyně činí jeho průměrný měsíční výdělek 37 000 Kč měsíčně, jinou vyživovací povinnost než k nezletilé dceři [REDACTED] žalovaný nemá.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že je ochoten přispívat žalobkyni do dvou let věku dítěte částkou ve výši 1 500 Kč měsíčně. Žalovaný hradí hypotéku ve výši 12 800 Kč, náklady na bydlení v částce 5 000 Kč, výživné na dceru [REDACTED] v částce 4 800 Kč, úrazové pojištění ve výši 600 Kč a další náklady jako telefon, pojištění bytu, internet, popřípadě doprava do zaměstnání jsou ve výši 1 500 Kč. V závěru svého vyjádření žalovaný uvedl, že k opuštění jeho bytu dne 21. 12. 2021 došlo z vlastního rozhodnutí žalobkyně.
3. Ve vyjádření ze dne 6. 6. 2022 žalobkyně dále uvedla, že pobírá rodičovský příspěvek ve výši 8 333 Kč měsíčně, byl jí přiznán nárok na příspěvek na bydlení, který je variabilní ve výši 3 546 Kč měsíčně od 1. 4. 2022 do 30. 6. 2022, dále příspěvek na dítě ve výši 1 130 Kč, když pouze nájemné za byt, ve kterém žalobkyně s dcerou žije, činí 9 500 Kč při celkových měsíčních příjmech žalobkyně ve výši 11 879 Kč, nezahrnujících příspěvek na dítě. Co se týká nákladů žalobkyně, tak tato má měsíční náklady ve výši 4 400 Kč představující náklady na hygienické potřeby ve výši 1 200 Kč měsíčně, náklady na jídlo ve výši 2 800 Kč měsíčně, telefon ve výši 300 Kč měsíčně a penzijní připojištění ve výši 100 Kč měsíčně. Žalobkyně s ohledem na výše uvedené žije velmi skromně.
4. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu: Rodným listem [REDACTED] má soud za prokázané, že účastníkům se dne [REDACTED] narodila dcera [REDACTED].
5. Ze smlouvy o poskytnutí o hypotečního úvěru č. [REDACTED] ze dne [REDACTED], včetně dodatku ke smlouvě o úvěru ze dne [REDACTED], soud zjistil, že žalovaný se spolu se svými rodiči, panem [REDACTED] a paní [REDACTED], zavázal společně a nerozdílně splácet hypoteční úvěr formou pravidelných měsíčních splátek po 13 006 Kč. Výše splátky byla pro období počínající 25. 3. 2021 upravena uzavřeným dodatkem na částku 12 735 Kč.
6. Z řádných faktur za elektřinu soud zjistil, že měsíční záloha na elektřinu činí 1 000 Kč pro odběrné místo v bydlišti žalovaného. Celkové náklady na elektřinu činily 8 818 Kč za období od 20. 8. 2020 do 19. 8. 2021.
7. Z vyúčtování služeb za období leden až prosinec 2020 soud zjistil, že celkové náklady na služby spojené s užíváním bytu činí za uvedené období 21 887,67 Kč, když na zálohách bylo uhrazeno celkem 27 660 Kč. Celkové náklady spojené s užíváním nebytových prostor činí částku 2 178,69 Kč za uvedené období.
8. Výpisy z bankovního účtu žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný uhradil dne 14. 2. 2022 částku ve výši 19 550 Kč, dne 14. 1. ve výši 19 600 Kč, dne 13. 12. 2021 částku ve výši 18 600 Kč, dne 15. 11. 2021 částku ve výši 19 600 Kč, dne 15. 1. 2021 částku ve výši 18 600 Kč a dne 14. 9. 2021 částku ve výši 17 600 Kč představující úhradu nájemného.

9. Pojistnou smlouvou na investiční životní pojištění ve spojení s pojistkou k této pojistné smlouvě má soud za prokázané, že žalovaný hradí měsíčně pojistné ve výši 598 Kč.
10. Oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 28. 4. 2022 bylo zjištěno, že žalobkyni byl přiznán přírůstek na dítě ve výši 1 130 Kč od 1. 4. 2022.
11. Oznámením o změně výše státní sociální podpory bylo zjištěno, že rodičovský příspěvek na dceru [REDAKCE] se zvyšuje od 1. 3. 2022 na částku ve výši 8 333 Kč z původní částky ve výši 7 913 Kč.
12. Ze smlouvy o nájmu bytu ze dne 15. 1. 2022 soud zjistil, že žalobkyně si pronajala byt o velikosti 1+1L. Výše úhrady za nájem a služby byla stanovena ve výši 9 500 Kč měsíčně, když výše nájmu je 6 912 Kč a zbývající část ve výši 2 588 Kč je zálohou na služby. Smlouva byla uzavřena dobu určitou od 1. 2. 2022 do 30. 1. 2023.
13. Výpisy z bankovních účtů žalobkyně bylo zjištěno, že žalobkyně pravidelně každý měsíc hradí částku ve výši 9 500 Kč, dále částku ve výši 100 Kč a částku ve výši zhruba 300 Kč.
14. Z oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 9. 5. 2022 soud zjistil, že žalobkyni byl přiznán příspěvek na bydlení v měsíční výši 3 546 Kč pro období ode dne 1. 4. 2022 do 30. 6. 2022.
15. Z informace o jednotce zapsané na LV č. [REDAKCE] soud zjistil, že vlastníky bytové jednotky č. [REDAKCE] v budově č.p. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], která slouží jako zástava uzavřeného hypotečního úvěru, jsou rodiče žalovaného a uvedená jednotka náleží do společného jmění manželů.
16. Z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 1. 2022, č. j. [REDAKCE] - [REDAKCE], [REDAKCE] soud zjistil, že žalovaný se zavázal přispívat od 1. 2. 2022 na výživu nezletilé dcery [REDAKCE] částkou 4 800 Kč měsíčně předem splatnou k rukám matky vždy do každého 20. dne v měsíci. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že příjem žalovaného za období od 1. 7. 2021 do 31. 12. 2021 byl zjištěn v čistém průměrném měsíčním výdělku ve výši 37 044 Kč.
17. Potvrzením o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za období měsíců leden až květen 2022 má soud za prokázané, že celkové příjmy ze závislé činnosti žalovaného za uvedené období činí částku ve výši 208 698 Kč, výše sražené zálohy na daň z příjmu činí 12 165 Kč.
18. Z výplatních pásek žalovaného za období měsíců březen až květen 2022 soud zjistil, že průměrný měsíční příjem žalovaného v uvedeném období činí částku ve výši 34 927 Kč.
19. Návrh na provedení důkazu účastnickými výsledky žalobkyně a žalovaného a výpisy z účtu otce žalovaného soud zamítl, neboť navržené důkazy by nepřinesly nová skutková zjištění v posuzované věci.
20. Podle ustanovení § 920 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, není-li matka dítěte provdána za otce dítěte, poskytne jí otec dítěte výživu po dobu 2 let od narození dítěte a přispěje jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem. Povinnost k úhradě nákladů spojených s těhotenstvím a porodem vznikne muži, jehož otcovství je pravděpodobné, i v případě, že se dítě nenarodí živé.
21. Po právní stránce soud žalobou uplatněný nárok žalobkyně hodnotil jako nárok na výživné neprovdané matky. Účelem výše uvedené právní úpravy je garance příspěvku na výživu a úhradu některých nákladů spojených s těhotenstvím a porodem neprovdané matky. Oprávněnou je matka, která není za otce svého dítěte provdána. Pro posouzení věci jsou současně zásadní odůvodněné potřeby žalobkyně a její majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry žalovaného. Zákonným kritériem pro přiznání práva na plnění dle ustanovení § 920 občanského zákoníku je hledisko přiměřenosti. Nejedná se tedy o plnění vyživovací povinnosti v plném rozsahu za účelem dosažení shodné životní úrovně obou rodičů. Účelem je,

aby se otec přiměřeně podílel na výživě matky, která je v důsledku těhotenství a narození dítěte, respektive péče o narozené dítě, v situaci, kdy dochází ke snížení jejích příjmů a k poklesu pracovních příležitostí, když naopak neprovdaná matka v tomto období zajišťuje péči o narozené dítě. V posuzované věci bylo současně nezbytné rozlišovat, zda jsou příjmy žalobkyně dávkami z pojistných systémů (tedy peněžitou pomocí v mateřství), či naopak dávkami z nepojistných systémů (příspěvek na bydlení), neboť v případě nepojistných systémů se jedná o dávky, které jsou dávkami subsidiárními k vyživovací povinnosti mezi žalovaným a žalobkyní. Soud při stanovování výše vyživovací povinnosti zkoumal rovněž přiměřenost uplatněné výše výživného tak, aby z něj mohly být uspokojovány všechny odůvodněné potřeby matky v přiměřeném rozsahu. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou uplatněný nárok žalobkyně je důvodný co do svého základu, neboť není pochyb o tom, že žalobkyni byla svěřena do péče nezletilá dcera ■■■■■, a proto je žalobkyně v důsledku péče o narozenou dceru výrazně omezena na svých příjmech a výdělkových možnostech. Co do výše přiznaného výživného, v tomto směru shledal soud tvrzené náklady matky jako náklady ve zcela přiměřené výši, proto ustoupil od provedení důkazu účastnickými výslechy účastníků. Matka bydlí v bytě 1+1, který má pronajatý, její ostatní měsíční výdaje činí přibližně částku v celkové výši 4 400 Kč. Nejedná se tedy o částky nepřiměřené současným cenám, a to ani v případě nájemného a záloh na služby spojené s užíváním bytu ve výši 9 500 Kč. V případě poměrů žalovaného bylo zjištěno, že jeho průměrný čistý měsíční příjem činí částku téměř ve výši 35 000 Kč, když současně má žalovaný pouze jednu vyživovací povinnost, a to vyživovací povinnost k dceři ■■■■■ ve výši 4 800 Kč. Současně je nezbytné přihlídnout také k tomu, že z hypotečního úvěru, který žalovaný dle svých tvrzení hradí prostřednictvím svého otce v plné výši, jsou společně a nerozdílně zavázáni spolu se žalovaným také jeho rodiče. Výdaje uvedené žalovaným soud rovněž neshledal nijak nepřiměřenými. Za výživné odpovídající odůvodněným potřebám žalobkyně a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného soud proto při zohlednění jediné vyživovací povinnosti žalovaného k dceři ■■■■■, shledal částku ve výši 3 600 Kč měsíčně. Začátek období, za které je žalovaný povinen výživné platit, bylo stanoveno v souladu se žalobním návrhem ke dni 1. 1. 2022.

22. Právo na výživné neprovdané matky žalobkyni náleží za období do 2 let věku dítěte, soud proto její nárok na výživné za období od 5. 9. 2023 do 1. 1. 2024 zamítl, neboť se jedná o období přesahující okamžik dosažení věku dvou let u dcery ■■■■■. Současně byl nárok na výživné žalobkyně zamítnut co do částky 400 Kč měsíčně, neboť v tomto rozsahu nespĺňoval dle závěru soudu kritérium přiměřenosti výživného. Žalovaný dluží žalobkyni výživné za období od 1. 1. 2022 do 30. 6. 2022, když dluh na výživném za uvedených 6 měsíců činí částku v celkové výši 21 600 Kč. Žalovaný vzhledem k výši svého příjmu není schopen uhradit dlužné výživné žalobkyni najednou, a proto soud stanovil žalovanému přiměřené splátky dlužného výživného ve výši 3 600 Kč měsíčně. Nebude-li žalovaný splátky dodržovat, stane se dluh na výživném splatný celý.
23. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. Oba účastníci měli úspěch ve věci pouze částečný, když úspěch žalobkyně je vzhledem k výši přiznaného výživného poměrně větší oproti úspěchu žalovaného. Žalobkyni však žádné náklady řízení nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
24. Žalobkyně je ze zákona osvobozena od soudního poplatku dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. f) zákona č. 549/1991 Sb. V souladu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. proto povinnost zaplatit soudní poplatek přešla podle výsledku řízení na žalovaného. Žalovanému byla uložena povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 960 Kč dle položky 7 písm. b) sazebníku poplatků na účet zdejšího soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

České Budějovice 23. června 2022

Mgr. Bc. Petra Kořínková, v. r.
samosoudkyně